

Lerch, Matyáš: Scholarly works

Matyáš Lerch

Theorie funkce gamma. [I.]

Věstník Čes. Akademie cí. Fr. Jos. pro vědy, slovesnost a umění v Praze 2 (1893), 237–247

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/501768>

Terms of use:

© Akademie věd ČR, 1893

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.



This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

Theorie funkce gamma.

Napsal *M. Lerch*.

K nižším funkcím transcendentním druží se přirozeně funkce gamma, která, ač nevyniká bohatými vztahy, jakými se honosí funkce periodické, přec má svoji zajímavost theoretickou i důležitost praktickou, vyskytující se jak v problémech mathematické fysiky, tak v některých otázkách theorie čísel. Konečně integrální počet zabývá se z velké části výhradně těmito funkcemi.

Je známo, že můžeme pomocí funkcí elementárných vyčísliti hodnoty všech řad tvaru

$$S = \sum_{n=-\infty}^{\infty} R(n),$$

kde $R(n)$ značí racionalný úkon proměnné n , tedy výraz tvaru

$$R(n) = \frac{a_0 + a_1 n + a_2 n^2 + \dots + a_\alpha n^\alpha}{b_0 + b_1 n + b_2 n^2 + \dots + b_\beta n^\beta},$$

kde konstanty $a_0, a_1, \dots, a_\alpha, b_0, b_1, \dots, b_\beta$ nezávisí na n .

Pro veliká n jest $R(n) = \frac{a_\alpha}{b_\beta} n^{\alpha-\beta} (1 + \varepsilon_n)$, kde ε_n je malé, a má-li tedy řada konvergovati, musí býti $\alpha - \beta < -1$, tedy $\alpha \leq \beta - 2$.

Funkci $R(n)$ možno rozložiti v t. zv. částečné zlomky, a sice tak, aby tato funkce rovnala se součtu z výrazu

$$\frac{A_1}{w_1 - n} + \frac{A_2}{w_2 - n} + \dots + \frac{A_k}{w_k - n},$$

kde

$$A_1 + A_2 + \dots + A_k = 0,$$

a z konečného počtu výrazů tvaru

$$\frac{B}{(w - n)^\gamma}, \quad \gamma > 1.$$

Následkem toho bude řada S rovna součtu z řady

$$S_0 = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \left(\frac{A_1}{w_1 - n} + \frac{A_2}{w_2 - n} + \dots + \frac{A_k}{w_k - n} \right)$$

a z konečného počtu řad tvaru

$$B \sum_{n=-\infty}^{\infty} \frac{1}{(w-n)^\gamma}, \quad \gamma > 1.$$

Avšak z okolnosti, že $A_1 + A_2 + \dots + A_k = 0$, plyne, že můžeme řadu S_0 psát

$$S_0 = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \left\{ A_1 \left(\frac{1}{w_1-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right) + A_2 \left(\frac{1}{w_2-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right) \right. \\ \left. + \dots + A_k \left(\frac{1}{w_k-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right) \right\},$$

aneb též takto

$$S_0 = A_1 \sum_{n=-\infty}^{\infty} \left(\frac{1}{w_1-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right) + A_2 \sum_{n=-\infty}^{\infty} \left(\frac{1}{w_2-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right) \\ + \dots + A_k \sum_{n=-\infty}^{\infty} \left(\frac{1}{w_k-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right),$$

tak že máme tím řadu S rozloženu v konečný počet řad jednoho z obou tvarů

$$\sum_{n=-\infty}^{\infty} \left(\frac{1}{w-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right) = \pi \cot w\pi, \\ \sum_{n=-\infty}^{\infty} \frac{1}{(w-n)^\gamma} = \frac{(-1)^{\gamma-1}}{(\gamma-1)!} D_w^{\gamma-1} \pi \cot w\pi,$$

kde symbol $D^{\gamma-1}$ značí $(\gamma-1)$ -ní derivaci.

Naskytá se přirozeně otázka, jakými výrazy lze vyjádřiti součet řady

$$S^* = \sum_{n=0}^{\infty} R(n),$$

která se skládá jen z polovičního počtu členů řady S . Tu je z předeslaných úvah zřejmo, že možno řadu S^* rozložit v konečný počet řad jednoho z tvarů

$$\sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{1}{w-n} + \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right), \quad \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{(w-n)^\gamma}, \quad \gamma > 1.$$

Píšeme-li v prvním typu $-w$ za w , a změním-li znamení celého součtu, obdržíme

$$\sum_{n=0}^{\infty} \left(\frac{1}{w+n} - \frac{1}{n-\frac{1}{2}} \right).$$

Místo této řady stačí uvažovati součet

$$(1) \quad f(w) = \frac{1}{w} + \sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{1}{w+n} - \frac{1}{n} \right),$$

jenž se od ní liší pouze o konstantu číselnou, která nás nezajímá.

Znalost vlastností řady (1) a jejích derivací postačí úplně k seznání vlastností řad S^* ; bude pak řada (1) a útvary s ní související předmětem následujících úvah.

Řada (1) má patrnou analogii s funkcí $\pi \cot w\pi$, a můžeme ji jako tuto pokládati za logaritmickou derivaci funkce stále konečné; klademe-li totiž

$$g(w) = w \prod_{n=1}^{\infty} \left(1 + \frac{w}{n}\right) e^{-\frac{w}{n}},$$

bude

$$f(w) = \frac{g'(w)}{g(w)}.$$

Okolnost ta vězí v absolutní konvergenci součinu $g(w)$, jež plyne z rozvoje

$$\left(1 + \frac{w}{n}\right) e^{-\frac{w}{n}} = \left(1 + \frac{w}{n}\right) \left(1 - \frac{w}{n} + \frac{1}{1 \cdot 2} \frac{w^2}{n^2} - \frac{1}{1 \cdot 2 \cdot 3} \frac{w^3}{n^3} + \dots\right);$$

provedeme-li totiž v pravo násobení, zbude řada tvaru

$$.1 + \left(\alpha \frac{w^2}{n^2} + \alpha' \frac{w^3}{n^3} + \dots\right),$$

a lze snadně ukázati, že uzávorkovaný výraz je absolutně menší než $\frac{4|w|^2}{n^2}$, jakmile jest n větší než $2|w|$.¹⁾ Píšeme-li tedy obecného činitele součinu $g(w)$ ve tvaru $1 + u_n$, bude pro dosti veliká n platiti nerovnost $|u_n| < \frac{4|w|^2}{n^2}$, z níž plyne, že řada $\sum |u_n|$ a tedy také součin $\prod (1 + u_n)$ absolutně konvergují.²⁾

Ze stejných důvodů jako $g(w)$ konverguje také součin

$$(2) \quad G(w) = w \prod_{n=1}^{\infty} \frac{1 + \frac{w}{n}}{\left(1 + \frac{1}{n}\right)^w},$$

neboť obecný činitel

$$\left(1 - \frac{1}{n}\right)^{-w} \left(1 + \frac{w}{n}\right)$$

opět bude (dle binomické věty) tvaru $1 + u_n$, kde $\sum u_n$ absolutně konverguje.

Součin $G(w)$ nachází se v jednoduché souvislosti se součinem $g(w)$; neb jich podíl

$$G(w) : g(w) = \prod_{n=1}^{\infty} e^{\frac{w}{n}} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^{-w} = \lim_{m=\infty} \prod_{n=1}^{m-1} e^{\frac{w}{n}} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^{-w}$$

možno psáti ve tvaru

$$e^{w \lim_{m=\infty} \sum \left[\frac{1}{n} - \log \left(1 + \frac{1}{n}\right)\right]} = e^{Cw}, \quad (n = 1, 2, 3, \dots, m-1),$$

kde položeno

$$C = \lim_{m=\infty} \sum_{n=1}^{m-1} \left[\frac{1}{n} - \log \left(1 + \frac{1}{n}\right)\right],$$

¹⁾ Symbolem $|w|$ značíme vždy t. zv. absolutní hodnotu (modul) veličiny w ; na příklad $|2 + 3i| = \sqrt{13}$.

²⁾ Není zde na místě, provést do detailu všechny tyto začátečnícké úvahy, obsažené v každém poněkud lepším spise o theorii funkcí.

čili

$$C = \lim_{m \rightarrow \infty} \left[1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{3} + \dots + \frac{1}{m} - \log m \right].$$

Tato veličina sluje konstantou Eulerovou aneb Mascheroniovou. Máme pak $G(w) = g(w) e^{Cw}$ aneb

$$(2^a) \quad G(w) = e^{Cw} \cdot w \prod_{n=1}^{\infty} \left(1 + \frac{w}{n} \right) e^{-\frac{w}{n}}.$$

Byla to reciproká hodnota funkce $G(w)$, která se vyskytla v historii, a sice byla zavedena Eulerem, kterýžto veleduch objevil také četné její vztahy k počtu integrálnímu. Legendre, jemuž po Eulerovi náleží největší zásluha o rozkvět theorie těchto veličin, zavedl označení $\Gamma(w)$ za $\frac{1}{G(w)}$; budeme tedy psati

$$(2^*) \quad \Gamma(w) = \frac{1}{w} \prod_{n=1}^{\infty} \frac{(1 + \frac{1}{n})^w}{1 + \frac{w}{n}}.$$

Eulerova definice, kteráž byla Gaussem přejata, liší se formálně od této; abychom ji obdrželi, píšme

$$\Gamma(w) = \frac{1}{w} \lim_{n \rightarrow \infty} \prod_{r=1}^{n-1} \frac{(1 + \frac{1}{r})^w}{1 + \frac{w}{r}},$$

čili

$$\Gamma(w) = \frac{1}{w} \lim_{n \rightarrow \infty} \prod_{r=1}^{n-1} \left(\frac{r}{w+r} \cdot \frac{(r+1)^w}{r^w} \right),$$

anebo konečně

$$(2^b) \quad \Gamma(w) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1 \cdot 2 \cdot 3 \dots (n-1) \cdot n^w}{w(w+1)(w+2) \dots (w+n-1)}.$$

Gauss užíval označení $\Pi(w-1)$ za $\Gamma(w)$, které však z dobrých příčin došlo menšího rozšíření.

Z řady (2*) i z limity (2b) plyne bezprostředně $\Gamma(1) = 1$; abychom stanovili Γ pro celistvá w , hledíme hodnotu

$$\begin{aligned} \Gamma(w+1) &= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1 \cdot 2 \cdot 3 \dots (n-1) \cdot n^{w+1}}{(w+1)(w+2) \dots (w+n)} \\ &= w \lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{1 \cdot 2 \cdot 3 \dots (n-1) \cdot n \cdot (n+1)^w}{w \cdot (w+1)(w+2) \dots (w+n)} \cdot \frac{n^w}{(n+1)^w} \right) = w \Gamma(w), \end{aligned}$$

tak že nacházíme tím prvou základní vlastnost funkce $\Gamma(w)$, t. j. vztah

$$(3) \quad \Gamma(w+1) = w \Gamma(w),$$

a z něho bezprostředně

$$(3^a) \quad \Gamma(w+k) = w(w+1)(w+2) \dots (w+k-1) \cdot \Gamma(w);$$

pro $w=1$ plyne odtud

$$\Gamma(k+1) = 1 \cdot 2 \cdot 3 \dots k = k!,$$

t. j. funkce $\Gamma(w)$ interpoluje faktoriellu $(w-1)!$ definovanou pro celistvá kladná w .

Ze vzorce (3^a) máme

$$\frac{1}{w(w+1)(w+2)\dots(w+n-1)} = \frac{\Gamma(w)}{\Gamma(w+n)}$$

a tedy možno rovnicí (2^b) psáti

$$(2^c) \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\Gamma(w+n)}{(n-1)!} n^{-w} = 1.$$

V theorii funkcí důležitou úlohu mají t. zv. charakteristické vlastnosti funkcí, které tyto úplně definují, aniž záležejí v nějakém jich způsobu aproximace. Hledajíc takovýchto vlastností charakteristických, hledí se analysis přiblížití vědám popisným, kteréž individua v přírodě se vyskytující určují na základě jistých znaků. Veliká cena řečených výsledků, jež nejsou dosud nikterak četné, vězí nejen v eleganci, jež se tím zavádí do úvah analytických, které jimi rázem pozbývají unavujícího vlivu početních detailů a razí cestu myšlence na úkor mnohdy zbytečných formalismů, ale cena funkcionalných vlastností charakteristických spočívá hlavně v tom, že ony jsou to především, jež podporují invenci, jak toho theorie funkcí elliptických podává velkolepé doklady. Budeme také v průběhu úvah těchto se snažiti, bychom pro jednotlivé útvary poskytlí vlastnosti charakteristické, pokud toho připouští materiál málo ohebný.

První charakteristickou vlastnost funkce $\Gamma(w)$ vyjadřuje soustava rovnic (2^c), (3^a). Platí totiž věta:

Každá funkce $f(w)$, která má vlastnosti vyjádřené rovnicemi

$$f(w+1) = w f(w), \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(w+n)}{(n-1)!} n^{-w} = 1,$$

jest identická s funkcí $\Gamma(w)$.

Na důkaz stačí uvést, že z prvé vlastnosti plyne

$$f(w+n) = w(w+1)\dots(w+n-1) \cdot f(w),$$

tak že druhá rovnice poskytne

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(w+n)}{(n-1)!} n^{-w} = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{w(w+1)\dots(w+n-1)}{(n-1)! n^w} \cdot f(w) = 1,$$

tedy

$$f(w) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(n-1)! n^w}{w(w+1)\dots(w+n-1)} = \Gamma(w),$$

jak tvrzeno.

Tato věta však není jediná, která funkci Γ charakterisuje; má naopak význam dosti podřízený, poněvadž klade pro chování se funkce Γ proti nekonečně rostoucí proměnné podmínku příliš podrobnou. Za tím účelem prozkoumáme analytické vlastnosti funkce $\Gamma(w)$.

Z definice (2^{*}) neb (2^b) plyne bezprostředně:

Funkce $\Gamma(w)$ nikde nezmizí, jest jednoznačnou v celé rovině, tak že reciproká její hodnota $G(w)$ jest celistvou funkcí transcendentní. Funkce $\Gamma(w)$ nemá jiných míst zvláštních kromě nekonečné řady polů stupně prvního, a sice jsou tyto poly

$$w = 0, -1, -2, -3, -4, \dots$$

Značí-li $-k$ záporné číslo celistvé nebo nullu, bude patrně dle (2^b) výraz

$$(w+k)\Gamma(w) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{(n-1)! n^w}{w(w+1)\dots(w+k-1)(w+k+1)\dots(w+n-1)}$$

míti pro $w = -k$ hodnotu konečnou a obdržíme ji pomocí rovnice (3^c), t. j.

$$(w+k)\Gamma(w) = \frac{1}{w(w+1)(w+2)\dots(w+k-1)} \cdot \Gamma(w+k+1),$$

která pro $w = -k$ poskytne

$$\lim_{w \rightarrow -k} (w+k)\Gamma(w) = \frac{(-1)^k}{k!} \cdot \Gamma(1) = \frac{(-1)^k}{k!},$$

z čehož plyne, že v okolí polu $w = -k$ funkci $\Gamma(w)$ možno vyjádřiti řadou tvaru

$$\Gamma(w) = \frac{(-1)^k}{k!} \cdot \frac{1}{w+k} + a_0 + a_1(w+k) + a_2(w+k)^2 + \dots$$

2. Toto předeslavše, přihlédněme ještě, jak se chová funkce $\Gamma(w)$ pro komplexní hodnoty $w = \xi + i\eta$, kde ξ náleží mezeře $(0 \dots 1)$ a η je kladná neb záporná veliká hodnota. Dle vzorce (2^a) bude pak absolutní hodnota funkce $\Gamma(w)$

$$\left| \frac{1}{\Gamma(\xi + i\eta)} \right| = e^{c\xi} \sqrt{\xi^2 + \eta^2} \prod_{r=1}^{\infty} \sqrt{\left(1 + \frac{\xi}{r}\right)^2 + \frac{\eta^2}{r^2}} e^{-\frac{\xi}{r}}$$

čili

$$\left| \frac{1}{\Gamma(\xi + i\eta)} \right| = e^{c\xi} \sqrt{\xi^2 + \eta^2} \prod_{r=1}^{\infty} \left(1 + \frac{\xi}{r}\right) e^{-\frac{\xi}{r}} \prod_{r=1}^{\infty} \sqrt{1 + \frac{\eta^2}{(\xi+r)^2}}$$

aneb, což totéž jest,

$$\left| \frac{1}{\Gamma(\xi + i\eta)} \right| = \frac{1}{\Gamma(\xi + 1)} \sqrt{\xi^2 + \eta^2} \sqrt{\prod_{r=1}^{\infty} \left(1 + \frac{\eta^2}{(\xi+r)^2}\right)}.$$

Avšak součin

$$\prod_{r=1}^{\infty} \left(1 + \frac{\eta^2}{(\xi+r)^2}\right)$$

leží (poněvadž $0 \leq \xi \leq 1$) mezi veličinami

$$\prod_{r=1}^{\infty} \left(1 + \frac{\eta^2}{r^2}\right) \text{ a } \prod_{r=1}^{\infty} \left(1 + \frac{\eta^2}{(r+1)^2}\right).$$

Prvá má hodnotu $\frac{e^{\eta\pi} - e^{-\eta\pi}}{2\eta\pi}$, druhá $\frac{e^{\eta\pi} - e^{-\eta\pi}}{2\eta\pi} \cdot \frac{1}{1 + \eta^2}$, z čehož

vychází, že prostá hodnota funkce $\Gamma(\xi + i\eta)$ je tvaru

$$(4) \quad \left| \Gamma(\xi + i\eta) \right| = \frac{\Gamma(\xi + 1)}{\sqrt{\xi^2 + \eta^2}} \sqrt{\frac{2\eta\pi}{e^{\eta\pi} - e^{-\eta\pi}}} \cdot q(\eta),$$

kde

$$1 < \varphi(\eta) < \sqrt{1 + \eta^2},$$

předpokládajíc ovšem $0 \leq \xi \leq 1$.

Pomocí tohoto výsledku dokážeme větu:

Je-li $F(w)$ jednoznačná funkce analytická, která nemá jiných míst zvláštních kromě polů stupně prvního $w = 0, -1, -2, -3, \dots$, a má vlastnost vyjádřenou rovnicí

$$F(w+1) = w F(w);$$

platí-li mimo to pro dosti veliká η a pro $0 \leq \xi \leq 1$ nerovnost

$$(a) \quad |F(\xi + i\eta)| \leq A |\xi + i\eta|^p e^{\alpha\pi|\eta|},$$

kde A, p jsou libovolné kladné konstanty, α kladná konstanta menší než $\frac{3}{2}$: pak bude

$$\frac{F(w)}{\Gamma(w)} = \text{konst.}$$

Důkaz. Ze supposice první plyne, že podíl

$$f(w) = \frac{F(w)}{\Gamma(w)}$$

je celistvá funkce, která hová podmínce $f(w+1) = f(w)$, t. j. má periodu 1; takovou funkci možno dle věty Laurentovy rozvinouti v řadu stále konvergentní

$$(b) \quad f(w) = \sum_{\nu=-\infty}^{\infty} A_{\nu} e^{2\nu w \pi i}.$$

Z nerovnosti (a) a ze (4) pak plyne pro $w = \xi + i\eta$

$$|f(w)| \leq \frac{A (\xi^2 + \eta^2)^{\frac{p+1}{2}}}{\Gamma(\xi+1) \varphi(\eta)} \cdot e^{\alpha\pi|\eta|} \sqrt{\frac{e^{\eta\pi} - e^{-\eta\pi}}{2\eta\pi}};$$

avšak

$$\sqrt{\frac{e^{\eta\pi} - e^{-\eta\pi}}{2\eta\pi}} = \frac{e^{\frac{1}{2}\pi|\eta|}}{\sqrt{2\pi|\eta|}} (1 - \varepsilon),$$

kde ε je malé pro veliká $|\eta|$; máme tedy

$$|f(w)| \leq A' \frac{(\xi^2 + \eta^2)^{\frac{p+1}{2}}}{\sqrt{|\eta|}} e^{(\alpha + \frac{1}{2})\pi|\eta|},$$

a poněvadž dle supposice $\alpha < \frac{3}{2}$, bude lze učiniti součin

$$e^{-2|\eta|\pi} |f(w)| \leq A' \frac{(\xi^2 + \eta^2)^{\frac{p+1}{2}}}{\sqrt{|\eta|}} e^{-(\frac{3}{2} - \alpha)\pi|\eta|}$$

tak malým jak libo, zvětší-li se dostatečnou měrou η . Je-li předepsána veličina δ , můžeme tedy nalézt hodnotu $\eta_1 > 0$ tak velikou, aby

$$(c) \quad e^{-2\pi\eta_1} |f(\xi \pm i\eta_1)| < \delta.$$

V řadě (b) pro $w = \xi + i\eta$ mají součinitelé hodnoty hvořící nerovnostem (dle známé věty Cauchy-ovy)

$$|A_n| \leq \frac{g}{|e^{2n\pi i}|} = \frac{g}{e^{-2n\pi\eta}},$$

značí-li g největší prostou hodnotu, jíž funkce $f(w)$ nabude při proměněném $\xi \in (0 \dots 1)$ a při stálém η . Zejména bude tedy pro $n = 1, 2, 3, \dots$ a $\eta = -\eta_1$

$$|A_n| < \frac{g_1}{e^{2n\eta_1\pi}}, \quad \text{kde } g_1 < \delta e^{2\pi\eta_1},$$

dále pro $\eta = +\eta_1$

$$|A_{-n}| < \frac{g_1}{e^{2n\eta_1\pi}}.$$

Pravé strany těchto nerovností jsou menší než δ , t. j. bude $|A_n| < \delta$, $|A_{-n}| < \delta$, a poněvadž δ byla veličina libovolně předepsaná, mohou tyto nerovnosti býti splněny jediné pro $A_n = 0$, $A_{-n} = 0$; z řady (b) vypadnou tedy veškeré koeficienty mimo A_0 , a zbývá

$$f(w) = \frac{F(w)}{\Gamma(w)} = A_0,$$

jak tvrzeno.

Tato charakteristická vlastnost funkce Γ je mnohem způsobilejší k aplikacím nežli ona, o níž byla řeč na konci odstavce předešlého. Je patrné, že místo $0 \leq \xi \leq 1$ mohli jsme v theoremu uvažovati hodnoty ξ intervalu $k < \xi < k+1$, kde k je libovolná kladná veličina.

Jakožto aplikaci vyšetřujme funkci

$$\Gamma\left(\frac{a}{n}\right) \Gamma\left(\frac{a+1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{a+2}{n}\right) \dots \Gamma\left(\frac{a+n-1}{n}\right) = f(a);$$

patrně bude

$$f(a+1) = \frac{a}{n} f(a);$$

funkce $n^a f(a) = F(a)$ tedy hvoří rovnici

$$F(a+1) = a F(a);$$

tato funkce je dále jednoznačná a nemá jiných míst zvláštních mimo polystupně prvního $a = 0, -1, -2, -3, \dots$

Abychom zde mohli aplikovati větu (4), musíme tuto poněkud zobecniti; budou totiž některé argumenty $\frac{a+r}{n}$ míti realnou část větší než 1, je-li $a = \xi + i\eta$, $0 \leq \xi \leq 1$; proto uvažme, že pro $1 < \xi \leq 2$ bude

$$\Gamma(\xi + i\eta) = (\xi - 1 + i\eta) \Gamma(\xi - 1 + i\eta)$$

a tedy (4) obdrží tvar

$$(4^a) \quad |\Gamma(\xi + i\eta)| = \Gamma(\xi) \sqrt{\frac{2\eta\pi}{e^{\eta\pi} - e^{-\eta\pi}}} \varphi(\eta).$$

Dle toho bude

$$|F(\xi + i\eta)| = n^\xi \Phi(\xi) \left(\frac{2\eta\pi}{e^{\frac{\eta\pi}{n}} - e^{-\frac{\eta\pi}{n}}} \right)^{\frac{n}{2}} \Phi_1(\eta),$$

kde $\Phi(\xi)$ je nezávislé na η a konečné pro $0 \leq \xi \leq 1$, a

$$\Phi_1(\eta) < \varphi(\eta)^n < (1 + \eta^2)^{\frac{n}{2}};$$

z toho plyne, že pro veliká η bude $F(\xi + i\eta)$ velmi malé, čímž podmínka (a) charakteristického theoremu splněna. Bude tedy $\frac{F(w)}{\Gamma(w)} = A_0$, t. j.

$$(\alpha) \quad n^a \Gamma\left(\frac{a}{n}\right) \Gamma\left(\frac{a+1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{a+2}{n}\right) \dots \Gamma\left(\frac{a+n-1}{n}\right) = A_0 \Gamma(a),$$

kde zbývá pouze určit konstantu A_0 . To se podaří pomocí základního vzorce Eulerova

$$(5) \quad \Gamma(w) \Gamma(1-w) = \frac{\pi}{\sin w\pi},$$

jenž se obdrží přímo z definice (2^b) takto:

$$\begin{aligned} & \Gamma(w) \Gamma(1-w) \\ &= \lim_{n=\infty} \frac{1 \cdot 2 \cdot 3 \dots n \cdot n^w}{w(w+1) \dots (w+n)} \cdot \lim_{n=\infty} \frac{1 \cdot 2 \cdot 3 \dots n \cdot n^{-w}}{(1-w)(2-w) \dots (n-w)} \\ &= \lim_{n=\infty} \frac{(1 \cdot 2 \cdot 3 \dots n)^2}{w(1-w^2)(4-w^2)(9-w^2) \dots (n^2-w^2)}, \end{aligned}$$

anebo konečně

$$\Gamma(w) \Gamma(1-w) = \lim_{n=\infty} \frac{1}{w(1-\frac{w^2}{1^2})(1-\frac{w^2}{2^2})(1-\frac{w^2}{3^2}) \dots (1-\frac{w^2}{n^2})},$$

a pravá strana má dle známého vzorce hodnotu $\frac{\pi}{\sin w\pi}$.

Abychom nyní obdrželi konstantu A_0 , volme $a=1$, čímž vznikne

$$n \Gamma\left(\frac{1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{2}{n}\right) \Gamma\left(\frac{3}{n}\right) \dots \Gamma\left(\frac{n-1}{n}\right) = A_0;$$

odtud

$$A_0^2 = n^2 \Gamma\left(\frac{1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{n-1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{2}{n}\right) \Gamma\left(\frac{n-2}{n}\right) \dots \Gamma\left(\frac{n-1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{1}{n}\right),$$

tedy dle (5)

$$A_0^2 = n^2 \cdot \frac{\pi}{\sin \frac{\pi}{n}} \cdot \frac{\pi}{\sin \frac{2\pi}{n}} \cdot \frac{\pi}{\sin \frac{3\pi}{n}} \dots \frac{\pi}{\sin \frac{(n-1)\pi}{n}}.$$

Součin $\prod_{v=1}^{n-1} \sin \frac{v\pi}{n}$ obdržíme, vyjádříme-li jeho činitele výrazem

$$\sin \frac{v\pi}{n} = \frac{1}{2i} e^{\frac{v\pi i}{n}} \left(1 - e^{-\frac{2v\pi}{n}} \right),$$

ve tvaru

$$\frac{1}{(2i)^{n-1}} e^{(n-1)\frac{\pi i}{2}} \prod_{\nu=1}^{n-1} \left(1 - e^{-\frac{2\nu\pi}{n}}\right);$$

poněvadž pak

$$\prod_{\nu=1}^{n-1} \left(z - e^{-\frac{2\nu\pi}{n}}\right) \equiv z^{n-1} + z^{n-2} + \dots + z + 1,$$

máme

$$\prod \sin \frac{\nu\pi}{n} = \frac{1}{2^{n-1}} \cdot n,$$

tedy $A_0^2 = n \cdot (2\pi)^{n-1}$, a poněvadž A_0 je kladné,

$$A_0 = n^{\frac{1}{2}} (2\pi)^{\frac{n-1}{2}};$$

dosazením této hodnoty nacházíme pak vzorec Legendreův

$$(6) \quad \Gamma\left(\frac{a}{n}\right) \Gamma\left(\frac{a+1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{a+2}{n}\right) \dots \Gamma\left(\frac{a+n-1}{n}\right) \\ = (2\pi)^{\frac{n-1}{2}} n^{\frac{1}{2}-a} \Gamma(a)$$

anebo též, píšeme-li na za a :

$$(6^*) \quad \Gamma(a) \Gamma\left(a + \frac{1}{n}\right) \Gamma\left(a + \frac{2}{n}\right) \dots \Gamma\left(a + \frac{n-1}{n}\right) \\ = (2\pi)^{\frac{n-1}{2}} n^{\frac{1}{2}-na} \Gamma(na).$$

Legendre podal tento vzorec v případě $n=2$, v případě obecném pak vyjádřil jej v druhé logaritmické derivaci; před tím byl již Euler podal hodnotu součinu

$$\Gamma\left(\frac{1}{n}\right) \Gamma\left(\frac{2}{n}\right) \dots \Gamma\left(\frac{n-1}{n}\right),$$

kterého je třeba k důkazu; konečně Gauss prvý napsal vzorec v této formě. Budeme jej citovati jakožto transformační vzorec Legendreův.

Vyložené zde Eulerovo odvození hodnoty konstanty A_0 je dosti složité. Proto podáme zde odvození vlastní, které je spojeno s menším napjetím pozornosti a je přehlednější.

Logarithmujme rovnici (6), abychom obdrželi

$$a \log n + \sum_{\nu=0}^{n-1} \log \Gamma\left(\frac{a+\nu}{n}\right) = \log A_0 + \log \Gamma(a);$$

integrujme dle a v mezích $(0 \dots 1)$, a bude

$$\frac{1}{2} \log n + \sum_{\nu=0}^{n-1} \int_0^1 \log \Gamma\left(\frac{a+\nu}{n}\right) da - \int_0^1 \log \Gamma(a) da = \log A_0.$$

Avšak substitucí $\frac{a+v}{n} = x$ máme

$$\int_0^1 \log \Gamma \left(\frac{a+v}{n} \right) da = n \int_{\frac{v}{n}}^{\frac{v+1}{n}} \log \Gamma(x) dx,$$

a tedy

$$\log A_0 = \frac{1}{2} \log n + n \sum_{v=0}^{n-1} \int_{\frac{v}{n}}^{\frac{v+1}{n}} \log \Gamma(x) dx - \int_0^1 \log \Gamma(a) da,$$

aneb jinak psáno

$$(\beta) \quad \log A_0 = \frac{1}{2} \log n + (n-1) \int_0^1 \log \Gamma(x) dx.$$

Integrál tento snadně se vyčíslí v případě $n=2$. Tu je totiž

$$A_0 = 2 \Gamma \left(\frac{1}{2} \right),$$

a z rovnice (5) plyne pro $w = \frac{1}{2}$ patrně $\Gamma \left(\frac{1}{2} \right)^2 = \pi$, tedy $\Gamma \left(\frac{1}{2} \right) = \sqrt{\pi}$,

tak že pro $n=2$ bude $A_0 = 2 \sqrt{\pi}$, a nacházíme tak

$$\log (2 \sqrt{\pi}) = \frac{1}{2} \log 2 + \int_0^1 \log \Gamma(x) dx,$$

což dává důležitý výsledek

$$(7) \quad \int_0^1 \log \Gamma(x) dx = \log \sqrt{2\pi},$$

který vložíme do (β) obdržíme

$$\log A_0 = \frac{1}{2} \log n + \left(\frac{n-1}{2} \right) \log 2\pi,$$

a tedy

$$A_0 = n^{\frac{1}{2}} \cdot (2\pi)^{\frac{n-1}{2}},$$

jako svrchu.

(Pokračování.)